

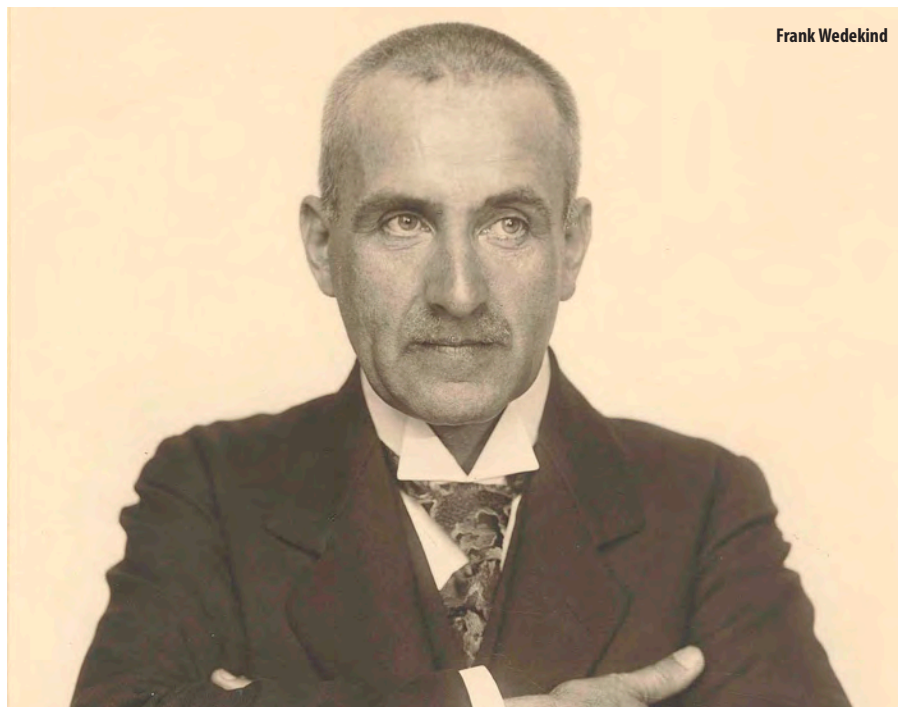
La corrupció dels grans

L'adolescència és una etapa complicada. A mig camí entre la infantesa i l'edat adulta, els joves es troben sovint indefensos o desorientats en un món com el d'ara que, en el millor dels casos, els ofereix un gavadal de possibilitats, però també molta faramalla i incertesa. Arran del confinament sanitari, els adolescents s'han refugiat o evadit, fins a extrems malaltissos, en el món de les pantalles. Es passen hores i hores amorrats al mòbil o a l'ordinador, consagrats en cos i ànima a les xarxes socials, els videojocs, les sèries o els jocs en línia.

Un dels clàssics teatrals que va saber abordar sense concessions l'etapa vital de l'adolescència és *El despertar de la primavera* (estrenada a Berlín el 1906) de Frank Wedekind (n'hi ha una bona versió de Carme Serrallonga). Considerada immoral en el seu temps, el tractament que fa dels grans tabús que envoltaven els joves defuig paternalismes i moralismes eixorcs. Wedekind fa parlar els seus joves personatges, molt cohibits per una moral ocultadora i coercitiva, dels primers impulsos sexuals, l'atracció del suïcidi, els misteris del sexe o l'homosexualitat clandestina.

Als antípodes del món del jovent, hi ha el dels adults, que imposen una moral de caràcter criminal. La transgressió de les normes i els codis es castiga amb violència física o simbòlica. Les categories bé i mal serveixen per intimidar els joves, no pas per fer-los conscients i lliures. Els progenitors els tracten com si fossin imbècils i són incapaços d'educar-los per gaudir —amb ètica i llibertat— del cos i la ment, del sexe i la intel·ligència. Els professors, pomposos i buits, s'escuden en "l'ordre moral" per amagar la realitat i eludir responsabilitats.

En la darrera escena, d'un alt voltatge expressionista, Melchior arriba al cementiri on està enterrat el seu amic Mo-

Frank Wedekind

MONACENSIA LITERATURARCHIV

ritz, un pèssim estudiant que s'ha tret la vida per por a decebre els pares. Melchior ha fugit del correccional on el van tancar acusat d'induir Moritz al suïcidi, perquè li havia revelat els tabús del sexe. Entre les tombes, descobreix la làpida de Wendla, una noia que va violar i que mor a causa d'un avortament maldestre. El fantasma de Moritz el tempta a anar amb ell vagant pel món com una ànima en pena i rient-se de tot i tothom. Tanmateix, un home emmascarat li fa veure que aquesta opció és il·lusòria i el convida fàusticament a allunyar-se dels morts i a continuar entre els vius.

El despertar de la primavera arremet contra alguns dels valors més perversos de la societat burgesa, fonamentats en una moral cristiana molt allunyada del missatge original de Jesús. Exposa, amb cruïda i bones dosis de sàtira, els estralls irreversibles que causa entre els joves la

"corrupció moral" dels adults. Els adolescents no volen que els amaguin la realitat amb mentides o enganys, ni que els imposin principis i disciplines hipòcrites. Volen gaudir amb plenitud del goig de viure i reclamen respostes.

Imperceptiblement, la primavera s'ha desplegat amb tot el seu esplendor enllà de les cases confinades i els carrers solitaris. Com els del segle passat, els joves d'ara també es pregunten, a la seva manera, què hi han vingut a fer al món o de què serveix un vocabulari que no respon les preguntes més urgents de la vida. Fràgils i vulnerables, entotsolats de vegades en refugis virtuals, també volen viure en un món que els doni respostes clares i que no els tracti com si fossin estúpids. No els vindrà sol. Hi hauran de posar molt de la seva part per aconseguir-ho. Caldrà revoltar-se també contra la corrupció dels grans.